

Dag beste mensen,

7 juli was het voor mij eindelijk zo ver. Tijd om naar Australië te vertrekken. Fokke en Anouk waren de vorige dag al vertrokken, de rest volgde een dagje later.

Na een lange vliegreis kwamen we via Kuala Lumpur eindelijk in Sydney aan. Het was helaas donker, we konden nog niet veel van de stad zien. Uit het vliegtuig moesten we nog 2 en een half uur de bus in, voordat we in Goulburn aankwamen. Daar moesten we een nacht doorbrengen in de bijna onverwarmde gymzaal terwijl het buiten -7 graden was. Dat was koud.

In Goulburn waren de *Days in the Diocese* om ons voor te bereiden op de echte WJD in Sydney. Hoogtepunt van deze dagen was voor mij het jongerenfestival in Canberra. Hier hebben we de eerste grote eucharistieviering gevierd met ongeveer 10.000 jongeren.

De dagen in Goulburn hebben we de nacht doorgebracht in gastgezinnen. Ik ben erg geraakt door de grote gastvrijheid die getoond werd.

Na de koude dagen in Goulburn vertrokken we naar het warme Sydney. De temperaturen lagen hier rond de 20 graden. De eerste dag hebben we Sydney een beetje kunnen verkennen. Het is een erg mooie stad, maar het echte centrum is redelijk klein. Na de Opera House van dichtbij te hebben bekeken heb ik nog een poging gedaan de kathedraal van Sydney te bekijken. Dat is helaas niet gelukt. Toen was het alweer tijd naar de openingsviering van de WJD te gaan. We stonden erg ver achteraan en konden dus weinig zien, behalve op de grote schermen dan. Aartsbisschop Pell ging voor. Na de viering ben ik erachter gekomen dat het eten van de wereld jongeren dagen niet echt voor mij is weggelegd. De dagen daarna heb ik dan ook vaak de Australische restaurantjes uitgeprobeerd.

De dag daarna was voor mij een van de toeristische hoogtepunten van de reis. Ik heb samen met iemand van mijn deelgroep, Tony, de Harbour Bridge beklommen. Het uitzicht op Sydney vanaf de brug is geweldig, zeker 's avonds, wanneer er een prachtig licht op de Opera House schijnt.

Op donderdag 17 juli was het dan eindelijk zo ver. De paus kwam aan in Sydney, nou ja officieel dan. Hij was al enkele dagen eerder geland op het vliegveld. Hij kwam aan op een boot. Die boot kwam aangemeerd op een lijn met onze plekken op het veld. Het was een geweldige ervaring en alle jongeren op het veld gingen uit hun dak. Totale gekte, geweldig.

Vrijdag stond de kruisweg op de planning. Het was die dag minder lekker weer. Het was koud. Ik had niet echt de behoefte drie uur lang op het veld te gaan staan om naar de kruisweg te kijken. Achteraf heb ik daar wel spijt van, want het schijnt heel erg mooi te zijn geweest. Ik ben daarentegen naar de Sydney Tower geweest, waar je een prachtig uitzicht hebt over de hele stad.

Op zaterdag was het tijd deel te nemen aan de pelgrimstocht naar Randwick Racecourse, de plek waar ook de afsluitende viering werd gehouden. Het was een tocht van twaalf kilometer die net voor de Harbour Bridge begon. We hebben dus gelopen over de drukste weg van heel Australië. Aangekomen op Randwick bleek het al aardig druk te zijn in ons vak. Het was dus 'vechten' voor een plaatsje. 's Avonds was de prachtige avondwake. Iedereen kreeg een kaarsje en als je dan achterom kijkt en je ziet die duizenden

kaarsjes branden, kan dat je niet koud laten. Een prachtig gezicht.

Na een nacht in de open lucht te hebben doorgebracht, waren de Wereld Jongeren Dagen alweer bijna afgelopen. Alleen de afsluitende viering restte nog. 400.000 jongeren namen deel aan de mis. Er waren 2000 concelebrerende priesters en 400 bisschoppen aanwezig bij de viering. Die omvang dringt eigenlijk pas door zodra de WJD afgelopen is en je in de krant een luchtfoto van Randwick ziet. Geweldig.

Na de WJD hadden we als Nederlandse groep nog twee dagen om bij te komen in Sydney. Daarvan ben ik de eerste naar de kathedraal geweest en de tweede naar de Blue Mountains. Wat zijn die bergen mooi. Onbeschrijflijk. Watervallen, rotsformaties en bomen geven de Blue Mountains een uitstraling die je stil maakt. Het straalt vrede en rust uit. Jammer als er dan voor je op de grote trap van wel 900 treden een groep uitgelaten Spanjaarden loopt. Gelukkig hielden die onderaan de trap pauze en konden we onze weg in rust vervolgen.

Na deze twee dagen hebben we nog een week doorgebracht in Ballarat, vlakbij Melbourne. Ook hier mochten we weer de grote gastvrijheid van de Australiërs voelen in onze gastgezinnen. Weer kwam ik bij lieve mensen terecht en voelde ik me echt thuis.

De reis is nu helaas weer voorbij. Maar de mooie herinneringen en de foto's blijven. Ook is dit niet de laatste keer dat ik naar de WJD ben geweest. Madrid staat nu al in mijn agenda, daar wil ik zeker weer heen gaan. Maar ook Australië blijft op mijn lijstje met vakantiebestemmingen staan. Het is een erg mooi land dat ik zeker nog een keer ga bekijken. Al weet ik nog niet precies wanneer.

Ik wil vanaf hier alle mensen uit de federatie bedanken die hebben meegeholpen om ons in Sydney te krijgen.

God zegene jullie
Namens Provider
Koen van der Ham